

nyt Materiel standses. Det drejer sig ganske særlig om Rekylgevæerne, men desforuden ogsaa om Sanitets- og Flyvemateriel, om Gasmasker og lignende. Her er Tale om Anskaffelse af Materiel, som vi er ret renonce paa, og som først efterhaanden skal tilvejebringes gennem denne ekstraordinære Bevilling. Man kan aldeles ikke sige saaledes, som den socialdemokratiske Ordfører sagde, at vi havde overflødige Beholdninger, for netop paa disse moderne Vaaben og paa det moderne Materiel i det hele, som skulde være en af Fordelene ved Ordningen af 1922, har vi en ganske overordentlig fremtrædende Mangel. Og det er ganske naturligt, for selv om den tidligere Regering selvfølgelig gjorde alt for loyalt at gennemføre Forsvarslovene af 1922, er det ikke noget, man lige løber til, der maa foretages forskellige forberedende Arbejder, Prøver, Forsøg o. s. v., og derfor har man endnu ikke kunnet anskaffe ret meget. Hvis man derimod nu, da man er i Gang, vil standse dermed, er det fuldstændigt at sabotere og undergrave Forsvarsordningen af 1922.

Hvad Søværnet angaar, er Nybygningskontoen foreslaaet nedsat med 850 000 Kr., hvorved man indstiller Bygningen af to Undervandsbaade. Nu tør det vel nok siges, at Undervandsbaadsmateriellet, Torpedomateriellet og Minemateriellet er det, der skulde være Kærnen i vor nye Søforsvarsordning. Denne Ordning af vort Søværn tilsigter ikke noget himmelstormende, den tilsigter ganske simpelt Neutralitetsbevogtning og Forsvar af vore egne Farvande, og dette Materiel er netop Kærnen i den hele Flaadeplan. Naar man nu vil standse Bygningen af de to Undervandsbaade, undergraver man ogsaa paa dette Punkt ganske Forsvarsordningen.

Endvidere foreslaas de to Bevillinger til Eftersyn og Vedligeholdelse af Skibsmateriel og Flyvevæsenets Materiel og Erstatning for slidt Inventar i Flaadens Skibe hver nedsat med 200 000 Kr. Det betyder ganske simpelt, at Materiellet ikke kan holdes i forsvarlig Stand, enten vil det hele forfalde eller ogsaa skal Bevillingerne væltes over paa et følgende Aar, ikke til Behagelighed for eventuelle Efterfølgere af dette høje Ministerium og heller ikke til Gavn for sund Økonomi. Noget lignende gælder de følgende Nedsættelser under Søartilleriet og Minevæsenet, til Drift og Vedligeholdelse samt Erstatning for bortskudt Ammunition og Vedligeholdelse af Materiel. Ogsaa her er det saaledes, at Følgen af en Vedtagelse af disse Strygninger vil være et Forfald.

Jeg maa til Slutning gøre nogle mere almindelige Bemærkninger. At ændre bestaaende Love paa Finansloven er jo ikke i og for sig af det onde; det praktiseres ogsaa med Samtykke fra alle Partier i begge Ting paa hver eneste Finanslov. Men man maa jo forstaa, hvad det er, det da drejer sig om. Det drejer sig om, at man, naar en Lovordning viser sig at føre til Haardheder eller U hensigtsmæssigheder, som man ikke har forudset eller ikke har kunnet forudse ved Lovens Givelse, suspenderer den vedkommende Lovregels Udførelse i enkelte Tilfælde eller paa enkelte Omraader. Det kan altsaa gøres, og det gøres, men kun med Samtykke fra begge Ting, en Praksis, som jo ogsaa overholdes af det nuværende høje Ministerium og overholdes, hvor det drejer sig om Ting, der ofte i Sammenligning med det, det her drejer sig om, er rene Bagateller; ogsaa den nuværende Regering anerkender altsaa Rigtigheden af dette Princip.

Men en helt anden Ting er det selvfølgelig, naar det drejer sig om at sætte bærende Dele af en organisk Lovgivning ud af Kraft eller ved saboterende Foranstaltninger at umuliggøre en Lovs Udførelse. Hvis man kommer ind paa at ville gøre det og at ville mene, at det kan man tvinge det andet Ting til at gøre, er man inde paa en Praksis, som vil være i overordentlig Grad uheldbringende, og som kunde vise sine ødelæggende Virkninger snart paa det ene Omraade og snart paa det andet. Den højtærede Minister kom med sine Forslag i en Skrivelse af 20. Februar; det var i alt Fald den Dato, som den store Skrivelse om Nedsættelserne paa Krigsministeriets Budget bar. Der var da 1 Maaned og 10 Dage til Finansaarets Udløb. Jeg beder den højtærede Minister et Øjeblik anstille det Tankeeksperiment, at en Regering benyttede en lignende Fremgangsmaade overfor f. Eks. den sociale Lovgivning eller overfor de organiske Love, hvorpaa vort hele Undervisningsvæsen er bygget, at man kom godt en Maaned før Rigsdagssamlingens Slutning og vilde sætte en væsentlig Del af disse Love ud af Kraft gennem en Anmærkning paa Finansloven. Nu ved jeg vel, at der er en meget stor Forskel paa Varmen af de Følelser, hvormed det nuværende højtærede Ministerium omfatter den sociale Lovgivning og Undervisningsvæsenet paa den ene Side og Militærvæsenet paa den anden Side, men begge Dele er dog en organisk Lovgivning, begge Dele er store Samfundsinstitutioner, som bestaar paa fuldt lovlig Maade, og som man ikke